

SOUTĚŠŤ 1/2 NĚ • POVĚDKA - VI.

Pondělí, 10 prosinec 2007

Vlastně nevím, jestli se má se svým příspěvkem hlásit do soutěže o nejlepší historku, jak jsem začínal s kuchařením. První záitek u plotny jsem skutečně okusil, ale kuchařským mistrem jsem se nikdy nestal. Měl jsem k tomu však jen kousíček... Bylo to před lety ve Vietnamu, kde jsem se toulal s partou rodových dců.

Jednou jsme s domorodci v Saigonu popíjeli pravou panovanou vietnamskou whisky made in USA a tímto našim hostitel vařil polévku. Něco mořských mas, nudličky z rýžového krobu, vařené kuřecí, přidalo se ploutveň i hrst údajných hovězích masových kostiček, které se musely smažit na pánvi, na níž se den předtím připravil pokrm z tučné kobry. Do toho byli bývalí bojovníci Viet-kongu, sáhl jak donedávna kozáci, píseň "Koda lásky" od pana Vejvody a byli i patné anětina, v níž nám též vysvětlovali, že tuto americkou národní píseň vyvasudy se naučili do svých nepřátel v době, kdy vládlo mezi zákopy vietnamské války předímání. Měl jsem dobrou vysvětloval jsem, že kde je americká, ale pravá česká lidová, ale marně, a tak jsem se vrhnul raději do kuchyně. Zbylo na mě ale jen míchání masových kousků, aby se nepřipálily. Vonělo to báječně, když jsem dovrdlal, hostitel vsypal kousky masa do polévky, zamíchal, nechal trochu odstát a pak jsme se do gruntu, jak moje babička říkala polévkám, pustili. Něco porcelánovou lžící, něco holkami. Nakonec jsem si oko nevypíchl, zato mě potkala mnohem drastičtěji vč... Jeden z rozjařených Vietnamců se poád uculoval, ba tímto ehtal. Nechápal jsem, smíchu. Dorážel jsem na jeho, ať mi ukáže, co je mu tolik smůlné. Nakonec kývnul hlavou, abych zůstal ním. Vyšli jsme na malý dvorek, kde byly ve velkém množství zbytky jakýchkoliv a vnitřností. Naklonil jsem se blíž, zacpal si nos a spatřil divné ocásky a kůže, zatraceně podobné těm krysím a potkaním. A pochopil jsem, co mi pověno míchat a jisti. Udělalo se mi zle, z čeho jsem díky bohu vybrusil další panáček methylalkoholové whisky. Poprvé v životě jsem jedl smaženou krysou... Smáli se všichni, jen mí kolegové rodové dci byli nadurohlavě ze své pozice ochránců zvířat, tedy i krys a potkanů. Dohra a pointa toho všeho vč; ak teprve tímto; la. Když jsme stáli na Ruzyni, čekala nás skupinka zdravotníků, aby nám zůstovali, že Vietnam zasáhla epidemie cholery a černého moru a oni nás tedy musejí dát do karantény do doby, než se zjistí, jestli nejsme nakažení bacilonosiči. Po týdnu nepřijemných procedur vše dopadlo, ale jistě každým z vás pochopí, že stras davy, pro mě jsem nestal známým kuchařem, byly nad jiné pádné. Břetislav Oler UPOZORNĚNÍ Soutěž trvá do 20. 12. 2007. Prosím, texty posílejte na adresu: redakce - zavináč - kudlanka.cz díky, d@niela